

[Finansministeren.]

alene af fiskal Interesse. Skulde det ærede Medlem mene, at det vilde være klogt at bibringe Udlandet en anden Opfattelse, vil jeg overlade til det ærede Medlem at gøre det. Jeg tror ikke, det vilde være klogt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilbagebetaling af de Penge, der nu udskrives i Skat, hvis det skulde ske, at den Hjælp, der ydes Landbruget, blev tilbagebetalt efter de i Loven indeholdte Regler, skal jeg sige, at det er jo et Spørgsmaal, som den Tid maa afgøre. Det er ikke i de første Aar, det kommer frem, men der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at skulde det ske, at disse Penge bliver tilbagebetalt fra Landbrugerne, det vil altsaa sige, at Landbrugets Vilkaar er blevet gode — hvad vi for saa vidt alle maa ønske —, saa vil naturligvis den Kendsgerning bidrage til, at de Skatteydere, der til den Tid skal dække Statens Udgifter, slipper billigere. Det er ganske givet, det kan ikke medføre noget som helst andet Resultat. Om det skal foregaa ved en Tilbagebetaling, ved Nedsættelsen af den ene eller anden Form af Afgift, eller hvorledes, ja, det vil det ærede Medlem sikkert være enig med mig i, at baade han og jeg skal overlade til den Tid. Men at det vil betyde en Lettelse for den Tids Skatteydere, hvis Pengene tilbagebetales, er jo ganske givet.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var øjensynlig meget glad ved, at et Udvalg, der kalder sig „Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmaal“, havde protesteret mod disse Skattelove. Jeg maa sige, jeg tvivler ikke paa, at der vil komme Protester. Jeg har allerede set, at Skatteborgerforeningen har indvarslet Protestmøde. Det hele vilde jo formentlig ogsaa have manglet en — egentlig ikke stor, men dog en lille Forsiring, hvis ikke Skatteborgerforeningen havde indkaldt til et saadant Protestmøde, og det var jeg forberedt paa. Hvis det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har sine Skatteinteresser varetaget i de Kredse, under jeg ham det overordentlig vel. Det er Kredse, der overhovedet ikke tænker paa offentlig Økonomi, men kun tænker paa, hvordan de selv kan slippe med at betale den mindst mulige Skat. Det er Kredse, som Gang paa Gang bebrejder den nuværende Regering, at man betaler af paa Statslaanene, at man konsoliderer, retter skarpe Angreb paa os i den Anledning. Jeg tvivler ikke om, at man ogsaa vil benytte denne Anledning til at rette skarpe Angreb paa Regeringen og de Partier, der gennemfører disse Love,

netop fordi de skaffer Dækning for de Udgifter, der kommer. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og hans Parti mener, at naar man skal foreslaa saadanne mægtige Udgiftsbevillinger, som der er Tale om i de Forslag, det ærede Medlem selv har stillet, eller man skal foreslaa saadanne Udgiftsbevillinger, som her er Tale om, kan man laane sig frem, gaa Laanevejen, saa kan man bare vælte Byrderne over paa Fremtiden og lade den om det. Men den Politik gaar ikke, og jeg tror heller ikke, det er en sund Samfundspolitik. Jeg tror ikke, det er sundt, hverken for et privat Erhverv at blive overkapitaliseret eller for en Stat at blive overbebyrdet med Laan.

Det er jo saadan, at Landbruget nu lider under den stærke Overkapitalisering. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger ganske vist, at det betyder ingenting. Ja, det er disse letsindige Udtalelser om, at Overkapitalisering og Laanebyrder ingenting betyder for en Økonomi. Det ærede Medlem erklærer, at Landbruget ikke er overkapitaliseret. Dermed siger han i Virkeligheden til Landbruget: Laan bare væk, lad Fiolen sørge og tag de Penge, I kan faa i dette Øjeblik, det er maaske ikke en Gang jer, der kommer til at betale dem tilbage. Ja saadan kan man sige, naar man taler om Statens Økonomi, og maaske med større Ret, fordi det er den næste Slægt, der kommer til at betale af paa de Laan, man nu tager. Men jeg tror, den sundeste Økonomi er, at man ikke gaar videre med Udgifter, end man kan skaffe Dækning for, saaledes at man ikke behøver at belaste Landets Økonomi med yderligere Laan og yderligere Rentebyrder og Afdrag i Fremtiden. Den Laanepolitik, det ærede Medlem i Virkeligheden gør sig til Talsmand for ved ikke at foreslaa nogen som helst Dækning, den maa jeg paa det bestemteste fraraade noget Parti i Danmarks Rigsdag at gaa ind for. Og hvis det ærede Medlem vil sige, at han ikke er gaaet ind for en saadan Laanepolitik, saa opfordrer jeg ham til at sige, paa hvilken Maade han vil skaffe Dækning for de Udgifter, han har foreslaaet. Der findes ikke Spor deraf.

Det samme vil jeg gerne have Lov til at sige i Anledning af den Protest, der er kommet fra Erhvervenes Fællesudvalg. Jeg spørger herved Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmaal — jeg ved nu ikke, hvem der har nedsat det, men det maa Erhvervene selv om — jeg spørger — jeg ønsker ikke Svar i Dag, men der bliver nok Lejlighed dertil senere —: Er det Erhver-